

РЕШЕНИЕ

№ 7276

гр. София, 15.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 07.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **8673** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Д. К. Р. от [населено място] срещу Решение № ЛДЖ-20-4 от 10.08.2020г. на Инспектората на ВСС, с което е отхвърлена жалбата на лицето срещу действията на СГС като администратор на лични данни, изразяващи се в изпращане на Определение №1660 от 15.04.2020г. по т.д. № 8992/2016г. по описа на СГС за публикуване в Търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ към АВ, без да са заличени личните данни на жалбоподателя, вкл. трите имена, ЕГН, постоянен адрес.

Сочи, че на 16.04.2020г., по партидата на „44бит“ Е., ЕИК[ЕИК] в ТР и Регистъра на ЮЛНЦ е осъществено вписване с рег. №20200416101220, с което е публикувано Определение №1660 от 15.04.2020г. на СГС, постановено по т.д. №8992/2016г. по описа на съда. Соци още, че определението не са заличени личните данни на лицето. В акта били посочените трите имена на лицето, като са повторени 19 пъти. Отправена е молба от 16.04.2020г. до съда с искане за заличаване на личните данни на лицето, като такава отново е депозирана на 22.07.2020г., но последното не е сторено. Соци, че определението все още е свободно достъпно по партидата на дружеството.

Намира, че от горното са нарушени личните му данни по смисъла на ЗЗЛД и Регламента. Счита, че чрез изпращането на съдебен акт / определението/ с незаличени лични данни, за лицето са настъпили неприятни последици.

Счита, че администраторът на лични данни следва да докаже спазването на всички принципи, свързани с обработването на личните му данни при обявяване на

съдебния акт. Счита, че съгласно чл. 64, ал.3 от ЗСВ, съдът е следвало да обяви съдебния акт така, че да не са свободно видими личните данни на лицето. Поради неизпълнение на това задължение, било видно, че същите са достъпни без даване на съгласие на лицето за това. Последното било в нарушение на Регламент № 679/2016 /ЕС/,като счита, че от същото за него са произтекли вреди.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата.Претендира разноските по делото, за които представя списък.

Ответникът Инспекторат на ВСС се представлява от юрк С., която оспорва жалбата. Заинтересованата страна Председател на VI-2 при ТО на СГС заявява писмено становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, въз основа на становищата на страните и данни по делото и като съобрази закона, намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което е неблагоприятно засегнато от оспорения акт и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна:

По делото се установява следното:

Налице е търговско дело № 8992/2016г. по описа на СГС, което е образувано на 12.12.2016г. по молба за откриване на производство по несъстоятелност от Б. линк 23 Е. срещу 44 Бит Е.. С определение от 28.04.2017г. по делото е присъединен кредитор У. К. Е., чийто управител е жалбоподателят Д. Р.. С Решение от 03.10.2017г. съдът е обявил неплатежоспособността на длъжника и е открил производство по несъстоятелност, на основание чл. 630,ал.1от ТЗ. В списъка на приетите вземания в срока по чл. 685, ал.1 от ТЗ, обявен в ТР при АВ, на 19.03.2019г., като кредитор в производството е присъединен жалбоподателят.

На 15.04.2020г. съдът е постановил определение №1660 от 15.04.2020г. , с което се е произнесъл по възраженията на кредиторите, направени на основание чл. 690, ал.1 от ТЗ. С писмо, изх. № 10747/15.04.2020г. , определението е изпратено в ТР за обявяване от АВ.

Не се спори и се установява, че при изпращане на определението не са заличени личните данни на жалбоподателя, съдържащи се в него, включващи трите имена / цитирани 19 пъти/, ЕГН и постоянен адрес.

Не е спорно още, че определението, именно във вида, в който е постановено , е публикувано от АВ в ТР, като не са налице заличавания и отбелязвания по същото, вкл. по отношение на съдържащите се в него лични данни.

Д. Р. подава молба на 16.04.2020г. до СГС по делото, с искане за заличаване на личните му данни от определението. С разпореждане, постановено в закрито заседание от същата дата, молбата е оставена без уважение, с мотив, че постановеното определение е на основание чл. 692, ал.4 от ТЗ и същото е изпратено на АВ за публикуване в ТР, като формата и съдържанието на актовете, подлежащи на обявяване, е в компетентността на регистърната администрация.

Подадена е повторна молба от Д. Р. на 20.05.2020г. за заличаване на личните му данни от цитираното определение. С разпореждане от закрито заседание от 01.06.2020г. съдът е оставил същото без уважение, поради налично вече произнасяне по същото искане.

Данните от това определение са публикувани в Търговския регистър на 05.08.2020г., видно от справка в същия, като в съдържанието му не са извършени

отбелязвания и заличавания, вкл. са публично достъпни лични данни на жалбоподателя, като име, ЕГН и постоянен адрес.

Лицето е сезирало с този въпрос и Агенция по вписванията, поради което е изготвено и приложено по преписката и делото становище №04-01-70 от 02.07.2020г. на Изпълнителния директор на АВ, според което за АВ не съществува задължение за заличаване на личните данни на служебно постъпващите в ТРРЮЛНЦ съдебни актове, които подлежат на обявяване на по силата на закона. Прието е, че последното задължение произтича от нормата на чл. 64, ал.3 от ЗСВ и е задължение на съда, постановил акта.

След подаване на жалба от страна на настоящия жалбоподател до Инспектората на ВСС, както и след разпределяне на преписката, е изискано уточнение от кой именно акт счита, че са нарушени правата му във връзка с неправомерно обработване на лични данни. От постъпилото уточнение става ясно, че лицето твърди, че е налице нарушение от изпращането на определението от страна на съда до АВ за вписване в ТР, без да са извършени дължимите според него от съда заличавания, в изпълнение на задължението на съда по чл. 64, ал.3 от ЗСВ.

Решаващият орган е приел жалбата за неоснователна, поради следното:

Органът е приел, че в хода на производството са извършени редица операции, представляващи обработване на лични данни, както следва: изпращане, получаване, съхранение, публикуване, които са осъществени от два самостоятелни администратора на лични данни в изпълнение на установените им задължения по закон. Изпращането на определението за публикуване в ТР е извършено от администратора на лични данни СГС. За да е законосъобразно по смисъла на чл. 5, пар.1, т. 1 от Регламента, обработването на лични данни, по отношение на всяка операция, трябва да е налице поне едно от основанията за обработване, предвидени в чл.6, пар.1 от Регламент /ЕС/ 2016/679.

Прието е, че в случая е налице правно основание за обработването на личните данни, предвидено в чл.6, пар.1, б.“в“ от Регламента, в изпълнение на нормативно установеното задължение, произтичащо от разпоредбата на чл.692, ал.2 от ТЗ във връзка с чл. 14 от ЗТРРЮЛНЦ. Прието е, че по отношение на тази операция, законодателят не е предвидил задължение за извършващият я съд за извършва допълнителни дейности по отношение на съдържащите се в акта лични данни. Прието е, че последното е обосновано и от задължението на съда да изпрати служебно в АВ за вписване в ТР актовете в пълното им съдържание, с цел възможност за длъжностните лица по вписванията не само да публикуват подлежащите на вписване обстоятелства за търговците съгласно чл. 4 от ЗТРРЮЛНЦ, като последните са част от ТР, на основание чл.2, ал.1 от с.з.

Прието е, че този извод се потвърждава от обстоятелството, че по силата на чл.3, ал.1 от ЗТРРЮЛНЦ на АВ е вменено задължението да води съответните регистри, като съгласно ал.2 от същата норма, регистърът се съхранява от Агенцията по начин, който гарантира сигурността на съдържащата се в него информация, тъй като сигурността на търговския оборот зависи от възможността гражданите и организациите да извършват бързи и надеждни справки за вписаните обстоятелства, както и за документите, въз основа на които са вписани. По отношение на информацията в ТР, представляваща лични данни е установено задължение в чл.2, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ, по силата на който, обстоятелствата и актовете по ал.1 се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на чл. 4, т.1 от

Регламента, с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена.

Посочено е още, че не може да бъде приета тезата за приложение на чл. 64, ал.3 от ЗСВ, тъй като приложение по аналогия в същия не е предвидена по отношение на процесното производство и последното се явява недопустимо.

Така мотивиран, инспекторът при ИВСС е оставил без уважение подадената до него жалба от Д. Р..

Актът е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 38в, ал.4 от ЗЗЛД.

Същият съдържа подробни фактически и правни съображения и следващ се от тях диспозитив, поради което съдът приема, че е в предвидената от закона форма.

Не се установяват процесуални пропуски, като релевантните факти са подробно изяснени, уточнение и съобразени в хода на производството.

По мнение на съда, правилно е приложен и материалният закон.

С оглед направеното уточнение, изискано от инспектора, водещ производството, от страна на жалбоподателя е ясно заявено, че намира, че е налице неправомерно обработване на личните му данни, реализирано чрез изпращане на определение № 1660/15.04.2020г., постановено по т.д. № 8992/2016г. по описа на СГС до Агенция по вписванията за публикуване в ТР, без заличаване на личните данни на жалбоподателя от страна на съда, преди самото изпращане. Не е спорно, че действително такива лични данни са били налични в определението на съда към момента на изпращането му в АВ. Не е спорно още, че определението, в същия си вид, без извършване на допълнителни заличавания, е публикувано в ТРРЮЛНЦ.

С оглед предмета на производството, както и при съобразяване със специалната компетентност на Инспектората при ВСС относно нарушения при обработването на личните данни по смисъла на ЗЗЛД и Регламент / ЕС/ 2016/679, предмет на настоящото производство е наличието на нарушение при изпращането на определението на съда до АВ, без преди това да са заличени личните данни на лицето, респ. за приложението на чл. 692, ал.2 от ТЗ, респ. чл. 64, ал.3 от ЗСВ.

Съдът споделя подробно изложените аргументи от решаващия орган.

Касае за постановяване на съдебен акт в специално производство по ТЗ, в частност – чл. 692 от същия. Съгласно ал.2 от нормата, в случай че са постъпили възражения срещу списъците по чл. 686, ал. 1 по реда на чл. 690, ал. 1, съдът се произнася по списъците след разглеждане на възраженията. Съгласно ал.4 от същата норма, когато намери възраженията за основателни, съдът одобрява списъка, след като направи съответната промяна. В противен случай съдът оставя възраженията без уважение. Съдът се произнася с определение в 14-дневен срок от заседанието по ал. 2. Ал.5 от нормата предписва задължение за съда, определението му за одобряване на списъка да се обяви в търговския регистър. Именно такова определение е постановено по търговското дело и изпратено до Агенция по вписванията.

Съдът споделя тезата, че липсва нарочно задължение на съда да прави корекции в определението чрез заличаване на лични данни. Последното, в контекста на разписаните за това общи задължения за Агенция по вписванията, предвидени в чл.3, ал.1 и ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ за поддържане на регистъра, както и предвидените в чл. 2, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ, предписващи конкретни задължения във връзка с обявяването на съответните обстоятелства и данни без информацията, представляваща лични данни, съдът споделя тезата на органа, че не е налице задължение на търговския съд да извършва предварително, преди изпращането, такова заличаване.

Споделя се и тезата, че нормата на чл. 64, ал.3 от ЗСВ по принцип не следва да се прилага по аналогия.

Нещо повече, съдът намира същата за неприложима в случая. Тя касае задълженията, свързани със заличаване на лични данни от съдебните актове, преди съответното им публикуване на електронната страница на съответния съд. В процесния случай такова нарушение не е установено, а и не се и твърди. Налице е специален ред за публикуване на съответния съдебен акт, поради неговата специфичност и това публикуване е възложено по закон на друг орган, в случая АВ, който се явява администраторът, в случай обработващият лични данни при това публикуване. Поради това, не е налице изобщо производството по публикуване на съдебния акт на страницата на СГС и посочената норма е неприложима.

По изложените съображения, жалбата се явява неоснователна, а оспореното решение на Инспектор при ИВСС е правилно и законосъобразно.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, съдът
РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Д. К. Р. от [населено място] срещу Решение № ЛДЖ-20-4 от 10.08.2020г. на Инспектората на ВСС, с което е отхвърлена жалбата на лицето срещу действията на СГС като администратор на лични данни, изразяващи се в изпращане на Определение №1660 от 15.04.2020г. по т.д. № 8992/2016г. по описа на СГС за публикуване в Търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ към АВ, без да са заличени личните данни на жалбоподателя, вкл. трите имена, ЕГН, постоянен адрес.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от Решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: